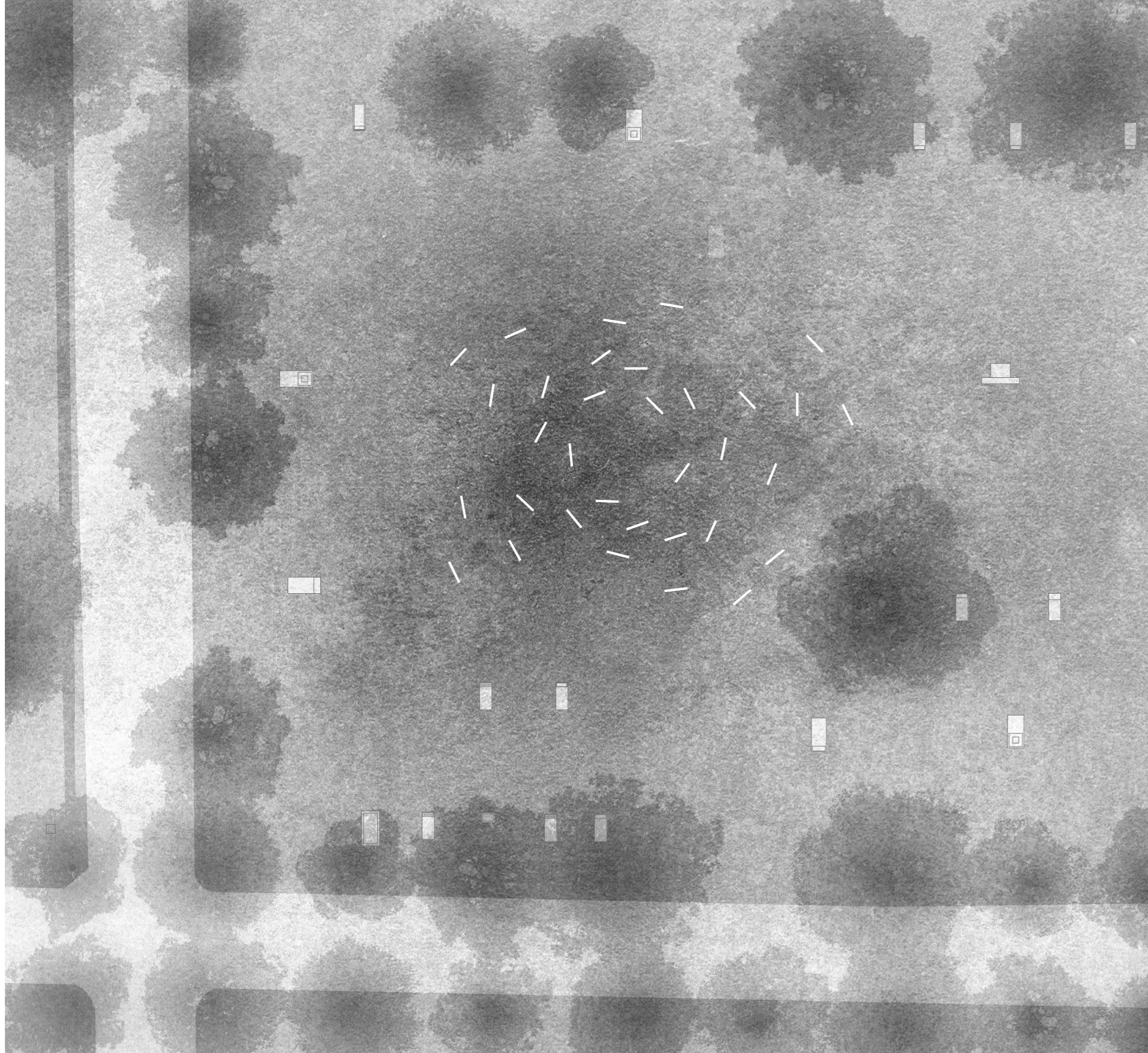
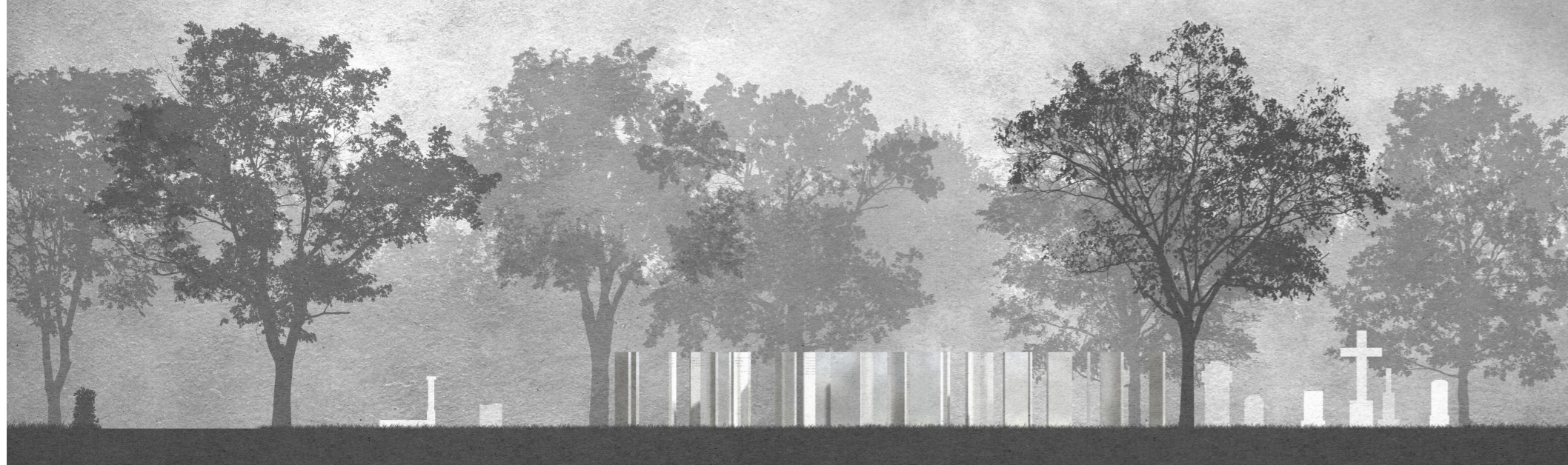

HELYSZÍNRAJZ m=1:200

HOMLOKZAT m=1:200

LÁTVÁNYTERV KELETI IRÁNYBÓL

ÉLET ÉS HALÁL LAPJAI

HELYSZÍN

A pályázat helyszíne a Fiumei úti Sírkert 29/3-as parcellája. Szűkebb és tágabb környezete is heterogén, organikus fejlődő arcát mutatja a sírkertnek. A raszteres, diagonális szerkesztésű úthálózat csomópontjaiban találjuk a grandiózus mauzóleumokat, fontosabb sírműlekeket. Az utak által határolt mezőkben egyaránt helyet kaptak szabályos ritmusban kialakított honvédségi sírok, ugyanakkor jellemzőbb a sírhelyek kötetlenebb elhelyezkedése, mind egymáshoz való viszonyukban, mind a területek beépítési sűrűségét tekintve. A tervezési helyszín a sírkert középpontjához közel, a Deák és Kossuth Mauzóleum között helyezkedik el. A szomszédos parcellákban jól megfigyelhető a sírkert sokszínűsége.

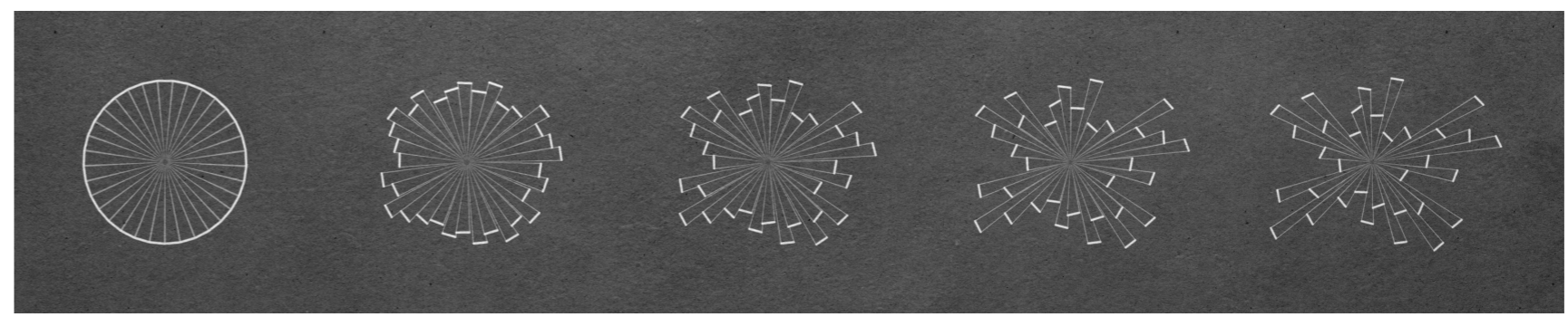
INSTALLÁCIÓ

Pályázati tervünk harminchárom látszólag egymástól független, véletlenszerűen elhelyezett tábla a pályázati kiírás szerint meghatározott területen. Ezek a szabálytalan ritmusban kialakított tömbök megidézik a sírkert organikus fejlődését, ugyanakkor monolitikus megjelenésükkel egyértelműen összetartozó együttest hoznak létre. A táblák számos értelmezési lehetőséget rejtenek magukban, de az adott kontextusban, a sírkertben elfoglalt helyzetükből fakadóan kézenfekvően azonosíthatók absztrakt sírkövekként. Ez az értelmezés azonban csak az egyik rétege az általunk elképzelt együttesnek. Ha a sírkerti környezetéből kiragadva képzeljük el, a kompozíció inkább hasonlít egy őskori megalitikus emlékhelyre.

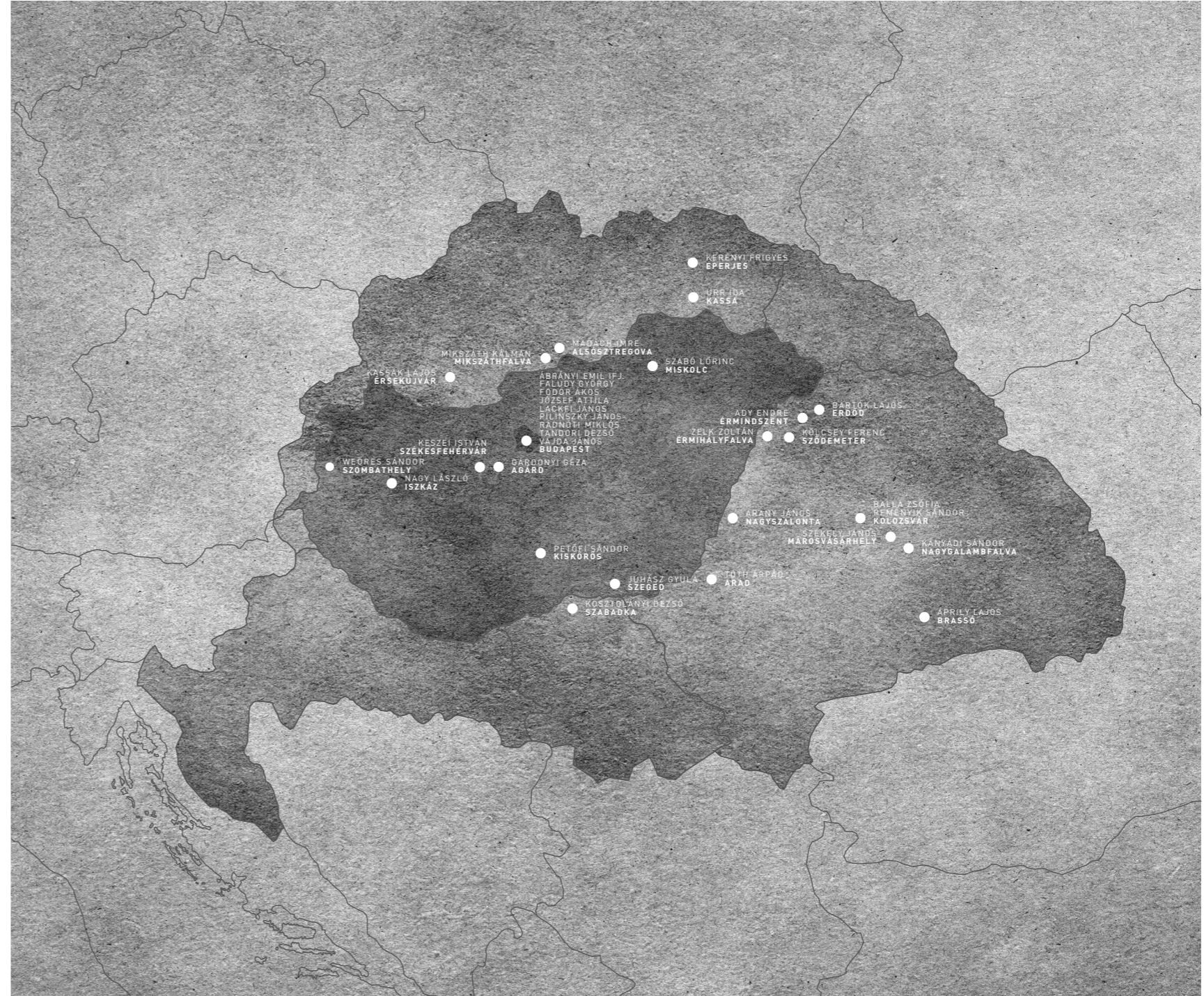
A rozsdamentes acél tömbökre határainkon túl és belül született költőktől és íróktól idézünk gondolatokat, versrészleteket életről és halálról. A hosszabb-rövidebb idézetek kiválasztásának szempontjai között fontos volt a határon túl született alkotók reprezentálása, valamint törekedtünk a komolyabb és könnyedebb hangvételű idézetek egyensúlyára. Fontos megjegyezni, hogy a pályázati tervben szereplő idézetek kiválasztását nem tekintjük lezárt folyamatnak. A tervezés fontos része társadalmi alkotók, irodalmárok bevonása, az idézetek kiválasztásának ártértekélese, továbbgondolása.

KONSTELLÁCIÓ

Az terv könnyen dekódolható rétegei mellett, az egyik legfontosabb eleme a látszólagos véletlenszerűség mögött rejlő képlet. A tömbök pontos szerkesztési elv mentén kerültek elhelyezésre, amely lényege, hogy bár a kompozíció minden irányból nyitottnak tűnik, az origó körül a tömbök összezárnak, elvágják a középpontot a külvilágtól. Ez a mozdulat egy teljesen új teret hoz létre. Szándékunk szerint ez az Aha-élmény, egy olyan titkos eleme az emlékhelynek, amely mellett könnyű elmenni, és pont ezért válhat ki megdöbbentő, katartikus élményt a látogatóban. Biztos, hogy nem mindenkinél éri el ugyanazt hatást a felismerés, hogy a kompozíció szétvárt elemei egy egészzé állnak össze, de hiszünk benne, hogy megindító érzés lehet az arra fogékony közönségben. Ez egy személyes és nem közösségi élmény, ahogy a gyász feldolgozása és múlandóságunkkal való szembenézése is.

KÖLTŐK ÉS ÍRÓK SZÜLETÉSI HELYE

- Vas-ütközben előttem áll
A szomorú, néma halál.
Hidig csókja
Nem igazolja
Söhajtó kebetem.
Dörrenés s nem él az élet,
Futó ábránd, a múlt lett.
Nem marasztja,
Már eladta,
Nevítő szerelem.
Előttem áll s torkon ragad!
- Életmentő hát nem akad? -
Tovább nem vár,
S én? - meylek már
Siratva életem.
József Attila
- A halál jár utánam
pedig téved:
engem sem az élet,
sem a halál el nem érhet.
A halál után sokan járnak,
mert titkoszájű:
értelmes, okos, csontos fekete
bábu.
A halált tölem sokan kéri,
- hibáimért én csak életem adok:
a halálba.
Urr Ida
- Isten tudja, honnan jöttem,
kód előttem, kód mögöttem,
szél hozott, szél visz el,
bolond kérdi, mért visz el?
Szabó Lőrinc
- E titokteljes gyász vajon minek?
Mért temetői pompája a bérceknél,
Mért tűz emelt föl s megvesz a hideg?
Múlandóság, bérce-eltíró enyészet,
Itt a természet téged ünnepel,
Tudván, hogy néki szintén málni kell!
Bartók Lajos
- A lát egyszerre iszony és csoda,
Nincs rendező?
Vagy van? Hol? Kicsoda?
Faludy György
- Egy suhanás se áruja el,
Mint lelkem igitis titkolt:
Valaki elment életem néki,
Valaki elment, aki illt volt.
Feledt kérdésként, választalan
Bukjam csöndbe omoltam:
Ha nem voltam, ne vágyjak lenni
S maradjak titok, hogyha voltam.
Ady Endre
- Most fogja meg vagy most enged el
kezem az Isten?
Zelk Zoltán
- Holdvilág csak boldogságunk;
Füst a balosor, mely elszáll;
Gyertyaláng egész világunk;
Egy fűvirág a halál.
Vársz hírt a hahattalanlanságot?
Él a rózsát, ha elhült,
Még egy perccel éli túl.
Költsey Ferenc
- Fáradságom adom az esti árnyaknak,
Színeimet vissza a szívárványak.
Mennyugrásom a lista, csöndes
ének,
Mosolygásom az őszi verőfénynek.
Sok sötét titkom rábízom a szélre,
Semmit se vára és semmit se kérve.
Kik üldöztek át tuskén, vad bozótban:
Kétségeim az örvényekbe szórom.
A holtom után ne keressetek,
Leszek sehol - és mindent teszek.
Reményik Sándor
- Nékem nagyon hiányoznak
majd a föld, a fák, a csillagok,
S hiányzik, hogy én nem hiányzom
a világnak, ha meghalok.
Székely János
- valaki jár a fák hegyén
vajon amikor suhanok
meggyújt-e akkor még az én
tűzemmél egy új csillagot
vagy engem is egyetlenegy
sötétítő magom összenyom
s nem villantja föl lelkemet
egy megszülető csillagon
Kányádi Sándor
- Meghalt a vén Test - kiterítve
Frakcsik az első éjtelmen:
S ajfélok, im, mert zárva időve,
Fölötte egy árny megjelen:
A Lélek, meztelen.
Arany János
- A fálatom s az álom
volt apám és anyám.
A folyosó meg a
kítáruló vidék.
Így éltem. Hogy halok meg?
Milyen lesz pusztulásom?
A föld elárul. Magához ölel.
A többi kegyelem.
Pilinszky János
- Olyan mindegy, melyik kapun
suhannuk át a végtelenbe.
Áprily Lajos
- Tűznél égetőbb a bizonyosság:
Nem vagyok egyedül!
Egy-egy fűl halál jut ránk.
Balla Zsófia
- Lakásom lesz a hetedik magány,
A halál felé nyílik ablaka.
Kerjében csak emlékek teremnek
S lakója csak a lelkem lesz maga.
Kerjében örök emlékek teremnek,
Nem éretek mérges vágyak már oda,
Csak remény néki tuskétten az élet,
Ne várj csodát, az élet a csoda!
Juhász Gyula
- Volt emberek,
Ha sincsenek is, vannak még.
Csodák.
Nem téve semmit,
nem akart semmit,
hatnak tovább.
Kosztolányi Dezső